

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.25/2025/14.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. április 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

Az embercsempészás büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2025. február 12. napján kihirdetett B.213/2024/63. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt9 IX. r. vádlott terhére megállapított társtettesként elkövetett embercsempészás büntette minősítéséből mellőzi a (2) bekezdés a) pontjára történő hivatkozást.

Terhelt10 X. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

A közúti járművezetéstől eltiltást büntetést mindkét vádlott vonatkozásában mellőzi.

Mellőzi Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottakat 392.483 (háromszázkilencvenkettőezer-négyszáznyolcvanhárom) forint bűnügyi költség egyetemleges megfizetésére kötelező rendelkezést.

Terhelt10 X. r. vádlottól lefoglalt, az összesített bűnjeljegyzéken 1. sorszám alatt szereplő Xiaomi mobiltelefont [KBR azonosító Szám2] és 4. sorszám alatt szereplő Yettel SIM kártyát [KBR azonosító Szám1] elkobozza.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

Kötelezi Terhelt10 X. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 8.400 (nyolcezer-négyszáz) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

Indokolás

[1] A Győri Törvényszéken embercsempészás büntette miatt van folyamatban büntetőeljárás Terhelt1 és társai ellen. A törvényszék a 2025. február 12. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett B.213/2024/63. számú ítéletében Terhelt9 IX. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett embercsempészás büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont]. Ezért öt 2 év szabadságvesztés büntetésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, rendelkezett továbbá arról, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

[2] Terhelt10 X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett embercsempészség büntetésében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont]. Ezért őt 2 év szabadságvesztés büntetésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, rendelkezett továbbá arról, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap. A törvényszék a X. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, kötelezte továbbá a X. r. vádlottat önállóan 123.194,- forint, míg Terhelt9 IX. r. vádlottal egyetemlegesen 392.483,- forint büntügyi költség megfizetésére.

[3] A törvényszék ítélete ellen a vádlottak és védők enyhítés, a közügyektől és a közúti járművezetéstől eltiltás mellőzése, valamint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése érdekében jelentettek be fellebbezést.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.61/2025/1-I. számú átiratában a fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rögzítette, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság eljárási hibát nem vétett, a Be. 521. § (1) bekezdésének szem előtt tartásával megállapított tényállásból helytálló következtetést vont a vádlottak bűnösségére, és a cselekményeik minősítése törvényes. Álláspontja szerint a törvényszék által értékelt bűnösségi körülmények száma és nyomatéka alapján a kiszabott büntetés – különös részi minimummal egyező – mértéke mindkét vádlott esetében méltányos, enyhítése a büntetés céljait sértené.

[5] Felhívta a figyelmet arra, hogy a nyomozás során lefoglalásra került a X. r. vádlott által az elkövetéshez használt Xiaomi mobiltelefon és egy SIM-kártya, melyeket a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján el kell kobozni. Hozzáfűzte azt is, hogy a törvényszék egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat 392.482,- Ft büntügyi költség megfizetésére, amely indokai szerint a külföldi tanúk kihallgatásával felmerült tolmácsolással, valamint az ítéletben megjelölt két gépjármű tárolásával merült fel. Ugyanakkor a X. r. vádlott a terhére rótt bűncselekménnyel érintett személyek 2022. november 26-i kihallgatásakor eljáró tolmács díjának, valamint az általa használt gépjármű tárolási költségének a megfizetésére köteles, míg az indokolásban hivatkozott VW Sharan személygépkocsi használata egyik vádlotthoz sem köthető, ezért a IX. r. vádlottat büntügyi költség nem terheli.

[6] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálja el, az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján annyiban változtassa meg, hogy Terhelt10 X. r. vádlottól lefoglalt mobiltelefont és SIM-kártyát kobozza el, a X. r. vádlottat 1.334.991,- Ft büntügyi költség megfizetésére kötelezze, míg a IX. r. vádlottat érintő büntügyi költség megfizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze.

[7] A IX. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék által értékelt bűnösségi körülmények száma és nyomatéka alapján a kiszabott büntetés – különös részi minimummal egyező – mértéke korrektnek és méltányosnak mondható, viszont jelen esetben a védenca szerepének rendkívül csekély volta miatt, valamint, hogy beismerte a bűnösségét és a megbánását fejezte ki, továbbá, hogy két kiskorú gyermeke és négy nagykorú hozzátartozójának eltartásáról gondoskodik, méghozzá egyedül, nyomatékos körülmények. Ennélfogva álláspontja szerint van lehetőség felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazására, figyelemmel arra is, hogy csekély a cselekmény súlya, azóta az elszaporodottság jelentősen csökkent, más a társadalmi helyzet, továbbá, amennyiben nem ismert volna be, nehéz és hosszas bizonyítást kellett volna lefolytatni, mind időben, mind költségben kárt okozva.

[8] Érvelése szerint a terhelt nem a gépjármű használatával követte el a bűncselekményt, így a közúti járművezetéstől eltiltás nem megalapozott, valamint a munkáját sem fogja tudni úgy végezni emiatt, illetve a közügyektől eltiltás sem szükséges olyan szabadságvesztés büntetés esetén, amelynek a végrehajtását a bíróság próbaidőre felfüggeszti. Előadta azt is, hogy az elsőfokú bíróság kötelezte a védencét egyetemlegesen 392.482,- Ft bűnügyi költség megfizetésére, azonban az indokolásban hivatkozott VW Sharan személygépkocsi használata egyik vádlotthoz sem köthető, ezért IX. r. vádlottat bűnügyi költség ténylegesen nem terhelheti, így azt mellőzni szükséges.

[9] A X. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásában hangsúlyozta, hogy a X. r. vádlott már az első gyanúsított kihallgatásán elismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, így beismert vallomását véleménye szerint nagyobb súllyal szükséges figyelembe venni. Emellett további jelentős enyhítő körülmény az időmúlás, vagyis az, hogy a bűncselekmény elkövetésétől hosszabb idő telt el, és így a vádlott hosszabb ideig állt büntetőeljárás súlya alatt, úgy, hogy abból mintegy hat hónapig letartóztatásban volt.

[10] Mindezekre figyelemmel – az elsőfokú bíróság által is felsorolt és értékelt enyhítő körülmények mellett – álláspontja szerint a X. r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésének feltételei fennállnak. Hozzáfűzte, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztéséről a bíróság a Btk. 85. § rendelkezései alapján, a súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetéskiszabási elveket figyelembe véve dönt. Az említett körülmények és a büntetési célok érvényesülése között szoros kölcsönhatás van, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése nem kerülhet ellentétbe az általános megelőzés követelményével. Előtérbe kerül azonban az egyéni megelőzés: a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére a Btk. 85. § (1) bekezdése szerint „különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel” kerülhet sor. Így, ha az elkövető személyi körülményei kedvezőek, a bíróság általában csak jelentős társadalomra veszélyességű bűncselekmény miatt szab ki szabadságvesztést, és a büntetés célja rendszerint a két évet meg nem haladó büntetés végrehajtásának felfüggesztésével is elérhető.

[11] Álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mértéke nem igazodik az elkövető társadalomra veszélyességéhez, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez, sem az elkövető személyiségéhez. Az megállapítható, hogy az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyban vannak a súlyosító körülményhez képest. Ezen körülmények alapján pedig alaposan feltehető, hogy a büntetés célja enyhébb, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabásával is elérhető. Minderre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függeszse fel és mellőzze a közúti járművezetéstől eltiltás büntetést, illetve a közügyektől eltiltás mellékbüntetést.

[12] Az ítéltábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban írtakat, azt azzal egészítette ki, hogy a terheltekkel szemben kiszabott járművezetéstől eltiltás mellőzése szükséges, miután a Kúria Bfv.733/2023/10. számú döntésében rögzítette, amennyiben a terhelt a járművezetés szabályait egyébként nem szegte meg, a Btk. 55. § (1) bekezdés b) pontja alapján a járművezetéstől azt lehet eltiltani, aki bűncselekmények elkövetéséhez járművet használ, azaz több bűncselekmény elkövetése esetén; jelen ügyben pedig a vádlottak terhére egy-egy elkövetési magatartás róható.

[13] Az IX. r. vádlott védője perbeszédében az enyhítő körülmények hangsúlyozását követően a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztését és a járművezetéstől eltiltás mellőzését indítványozta, mint ahogy a X. r. vádlott védője a fellebbezése indokolásában kifejtett érvek mentén a védencével szemben kiszabott büntetés enyhítését, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztését, továbbá a közúti

járművezetéstől eltiltás büntetés, illetve a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzését kérte.

[14] A bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során az ún. korlátozott felülbírálat szabályai szerint, a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában, a Be. 590. § (3) és (5) bekezdéseiben, valamint a Be. 591. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között járt el.

[15] Így a felülbírálat során vizsgálta az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, azt, hogy az irányadó tényállás mellett a terhelteket fel kell-e menteni, vagy velük szemben az eljárást meg kell-e szüntetni, a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányokat, továbbá az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott döntéseket.

[16] Az ítéltábla a Be. 504. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjában, valamint (3) bekezdésében írtakra figyelemmel megvizsgálta az előkészítő ülésen a vádlottak által tett beismerő nyilatkozat elfogadásának jogszerűségét, helyességét. Ennek során megállapította, hogy a 2025. február 12. napján tartott előkészítő ülésen a bíró az eljárási törvényben írtaknak megfelelően figyelmeztette a IX. r. és X. r. vádlottakat, akik akként nyilatkoztak, hogy a figyelmeztetést és a vádat megértették, beismerték a bűnösségüket a vád szerint, és lemondtak a tárgyaláshoz való jogukról. A törvényszék ezt követően végzésben elfogadta a terheltek beismerő nyilatkozatát, végzése indokolásában hivatkozva arra, hogy a Be. 504. § (2) bekezdésében előírt hármas feltételt vizsgálva a beismerő nyilatkozatok megfelelnek a beismerés elfogadása feltételeinek.

[17] Ennélfogva a Be. 608. § (3) bekezdés b) pontja szerinti ún. abszolút hatályon kívül helyezési ok szükségessége – azaz, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (2) bekezdésben írt követelmények hiányában fogadta el a terheltek beismerő nyilatkozat – fel sem merülhet. A Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesültek, a terheltek az iratokból kitűnően a nyilatkozatuk természetét és elfogadásának következményeit megértették, beszámítási képességük és beismerésük önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik, a bűnösséget beismerő nyilatkozatok egyértelműek és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják. E körben eljárási szabályt az elsőfokú bíróság nem vétett, és az ítéltábla az elsőfokú bíróság további eljárásában sem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[18] A tényállás a vádlottak beismerő vallomására is tekintettel rögzült, a határozatát az elsőfokú bíróság is a vádirattal egyező tényállásra alapította, és az ítéltábla sem vizsgálhatta - a fellebbezés korlátozottsága miatt - az elsőfokú ítélet megalapozottságát; ugyanakkor az ítéltábla nyilvánvaló számelírás folytán a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a IX. r. vádlott személyi körülményeit illetően azt annyiban helyesbíti, hogy vele szemben a Debreceni Járásbíróság a 44.Bpk.685/2022/3. számú határozatában szabott ki pénzbüntetést becsületsértés vétsége miatt.

[19] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült fel időközben, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján a vádlottak felmentéséről vagy velük szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[20] Az irányadó tényállás alapján tehát helytállónak vont következtetést a törvényszék a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére, és a terhükre megállapított bűncselekményeket is túlnyomórészt az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette, Terhelt9 IX. r. vádlott esetében azonban a Btk. 353. § (2) bekezdés a) pontjában írt minősítő körülményt tévesen

állapította meg. Az irányadó tényállás ugyanis nem tartalmazza, hogy a IX. r. vádlott a cselekmény elkövetése során bármilyen anyagi haszonban részesült, vagy ahhoz hozzájutott volna. Emiatt a bűncselekmény minősítéséből az ítéltábla mellőzte a (2) bekezdés a) pontjára történő hivatkozást.

[21] A büntetés kiszabása során a törvényszék maradéktalanul feltárta és számba vette a terheltek javára és terhére értékelhető körülményeket, és azokat nagyrészt a súlyuknak megfelelően is értékelte.

[22] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыányosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, figyelemmel van az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[23] A vádlottak terhére megállapított bűncselekmények két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntethetőek, az irányadó középérték – ahogy arra a törvényszék is helyesen utalt – öt év. Az ügyész a vádiratban – arra az esetre, ha a vádlottak az előkészítő ülésen a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését beismerik és a tárgyaláshoz való jogukról lemondanak – mindkét terhelt esetében 2 év szabadságvesztés büntetés, 2 év közúti járművezetéstől eltiltás és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására tett indítványt, melynél súlyosabb büntetés nem szabható ki a Be. 565. §. (2) bekezdése alapján. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei.

[24] A törvényszék által a IX. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés inkább méltányos, mint eltúlzottan súlyos, az arányos, szükséges és elégséges, megfelel a büntetési céloknak. A IX. r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet tükrözi, hogy a vádlott – igaz, kisebb tárgyi súlyú bűncselekmények miatt, de – többszörösen büntetett előéletű. Emiatt az ítéltábla a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére, illetve annak végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére nem látott lehetőséget.

[25] Ugyanakkor a X. r. vádlott büntetlen előéletű, az egészségi állapota megromlott, mintegy fél évig állt a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt és öt kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Mindezekre a körülményekre figyelemmel – a büntetések belső arányosságának követelményét is szem előtt tartva – a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése indokolt, ezért annak tartamát az ún. enyhítő szakasz, a Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pontja alkalmazásával állapította meg. Egyetértett azonban az ítéltábla a törvényszékkel abban, hogy a súlyosító körülmények száma, valamint az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya miatt a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére nincs törvényes lehetőség, az már a generális büntetési célok elérését veszélyeztetné.

[26] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és tartama is törvényes mindkét vádlott esetében, a kiszabott szabadságvesztéssel arányos, mint ahogy megfelel az anyagi jog szabályainak a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a megállapítása is.

[27] Osztotta ugyanakkor az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy a felhívott bírói gyakorlatra figyelemmel a közúti járművezetéstől eltiltás büntetés alkalmazására nincs törvényes lehetőség, ezért azt az ítéltábla mindkét vádlott vonatkozásában mellőzte.

[28] Egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészséggel abban is, hogy a törvényszék elmulasztott rendelkezni a X. r. vádlottól lefoglalt, az elkövetés során eszközül használt mobiltelefonról, és a hozzá tartozó SIM kártyáról, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 590. §

(7) bekezdése szerint pótolta, és a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján azok elkobzásáról határozott.

[29] A törvényszék egyetemlegesen kötelezte a IX. r. és X. r. vádlottakat 392.482,- Ft bűnügyi költség megfizetésére, amely az elsőfokú ítélet szerint a külföldi tanúk kihallgatásával felmerült tolmácsolás, valamint az ítéletben megjelölt két gépjármű tárolásának a költsége. Ezek a költségek azonban nem, illetve nem kizárólag a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségének megállapításával összefüggésben merültek fel, így azok viseléséről az ügyben szereplő további személyek büntetőjogi felelősségének jogerős elbírálását követően, annak eredményétől függően, egyszerűsített felülvizsgálati eljárás során lehet majd megalapozott döntést hozni. Erre figyelemmel az ítéltábla a fenti bűnügyi költség egyetemleges viselésére vonatkozó elsőbírői rendelkezést mellőzte.

[30] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság határozata nem érintette.

[31] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 574.§ (1) bekezdése, illetve a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a X. r. vádlottat.

Győr, 2025. április 29.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k. Dr. Élő András s.k. Szalainé dr. Joánovits Krisztina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2025. február 12. napján kihirdetett B.213/2024/63. számú ítéletének meg nem változtatott része IX. és X. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. április 29.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.

a tanács elnöke